

Излиза три пъти седмично
в понеделник, среда
и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2 год.
80 лв., 3-месечно 45 лв.
Абонамента започва на
всяко 1-во число от ме-
сеца. — нимаги предплаща

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Органъ на общитѣ български търговско-индустриални интереси.

Редакторъ - издателя: П. Д. Драгулевъ.

Цените за обявите сж:

За ед. сантиметр 250
лв. за година, печатани,
непродадени 150 лв. за едво
публикуване; базисни, ре-
шенни, циркуляри и прото-
коли по 150 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко, що се отнася до
всичка се адресира: до
"Търгов.-Промисленна За-
щита", Варна "Вечер" 8.

Жие и Германия.

По участь ние и германцитѣ не се различаваме. На нашия вратъ сж седнали държавител-кредиторни отъ Млката Ан-танта, война и душата ни како-искать за реквизиции, за репарация и за всичко. На вратѣ на германцитѣ се е обѣсила Голѣмата Антанта и гледа да я обере, да я оголи до край и, ако може, жина да я одуши. Разликата между насъ и германцитѣ е тази, че насъ като ни притиснатъ по-слабитѣ — тѣзи, прѣдъ които се ебѣтаме за повече виновни и отговорни, ние веднага подписваме споразу-мения и задължения и почваме да изпълняваме безпрѣкословно всичко, що сме поели и пла-щаме го еш...гиби, както каз-ватъ турцитѣ — не можемъ да се противимъ.

Наопъки, германцитѣ, мж-чени, изтезавани съ окупации, съ военни сѣдилища и съ всич-ки приноси на военнитѣ ад-министрации и на хладното и огнестрѣлно оружје; омитажени, подъ всячко друго, и клокочи-щи отъ вътрѣшни борби, съ лека ръка и съ слабъ умъ нищо не подписватъ, на нищо не се съгласяватъ и нищо не даватъ. Може би това не е така добро; може би това е ижека непоносима, но гордитѣ, глътватъ, несломимиятъ духъ на германския народъ го по-нася, го възбужа; тои духъ, съгласенъ и винаги еднотел-шенъ въ каузата си срѣщу врагѣтъ, който го уголва и който го души; съ рѣдка ус-тойчивостъ и желѣзна дисци-плина се държи въ борбата съ тои врагъ и не знае нищо друго да отговори, освѣнъ: „нѣма нищо да плащамъ“. Това и така отговори монар-хиста, социалиста и комуниста, когато и кѣдѣто и да било и слѣдва да си прави своята вътрѣшна идейна политика и да огстоява своитѣ принципи домашни борби. Срѣщу врагѣтъ германскиятъ народъ е едно цѣло, единъ човекъ, една мис-ль го раководи, една цѣль гоня; да смѣне брѣмето отъ войната и да заработи не ва-тия, които станата негови кре-дитори съ силата на оружје-то, за себе си, за своето про-цѣтиване. Германския народъ, така силенъ по духъ, така ко-равъ и несломимъ, така енер-гиченъ и дисциплиниранъ, ни единъ денъ, ни единъ часъ, ни една секунда не се отклони отъ задължението си да мисли и работи за себе си, отъ да удвои и утрои работата си за да не падне поваленъ отъ нищета отъ — морално безсилне и материал-на въмоцъ. Отъ денѣтъ на прѣ-мирнето, особено же отъ денѣтъ на подписания позорно — съкру-шателния за него миръ, то рабо-

ти и само работи и се боре; и именно за работата му; съпер-ницитѣ му заниждатъ и повече и повече пристѣгатъ стискал-ката около вратѣтъ му, но тои е народъ достоенъ и неще се прѣдаде и неще се подаде на никакви прѣстъгания на сти-скалката около вратѣтъ му, защото работи неуморно, твори безспирно, защото не се от-чайва и не се прѣдава на лѣ-ностъ и на злата си участь да го тормози, да го разлага.

Его що нишатъ за герман-ския народъ и за Германия, вѣстницитѣ на съперницитѣ и, които не безоснование се плашатъ, не па и раздно се стрѣскаватъ отъ сега още отъ неи, че неще бѣде да-лечъ вѣрмето, когато тя ще заеме мѣстото на могъща и всемогъща държава, която съ производството си ще стане най-могъщия всемирнъ конкурентъ.

„Увеличението въ търговския балансъ на Германия правима-нимание и очудване: какъ може ти да финансира растящитѣ си търговски задължения? Но за сѣдуване гриния нѣма като се има прѣвидъ пушането на грамадни количества книжни марки, което не е било и не е безъ цѣль. Фактъ очебиенъ е, че отъ 1 януари до 31 августъ т. г. Германия е купила 509600 бали суровъ памукъ, срѣщу 443,340 бали такъвъ, който ва сѣщото вѣрме е купенъ отъ Англия. Тѣзи цифри говорятъ, че Германия и германскитѣ фабриканти сж реорганизирали търговията си и виѣсто да купуватъ чужди текстилни стоки въ недообработено състояние, сами тѣ речъ да си ги изра-ботватъ и доизработватъ отъ суровия материалъ. Параства-нията на германската торго-вия, отъ прѣкратаването на войната — което порастване дава сално да се чувствува — показва, че тя прави голѣми усилия. Тѣй, че това, що се говори за икономически отпа-дѣкъ на Германия мжко може да се примири съ онова, що се гогори за нейното осиромашаване“.

И вѣрно е, въ бедна Гер-мания, нѣма бѣдностъ, защото всичко, що е живо, работи, работи за себе си, работи за страната си и за народа си. Германия се разирая съ ми-лиони бедни и безработни, но съ работата ги осмирява и за-доволява. Тамъ е и нейната сила — трудѣтъ на доволнитѣ и педоволнитѣ германци и кре-пи здраво; трудѣтъ на единѣтъ и другитѣ я снабдява съ чужда валута и тя не престава да бѣде икономически и стопан-ски колосъ прецъ света, предъ цѣля свѣтъ, именно. Герма-ния и сега още хитро и умъ-ло прѣбира долари и английскѣ

лари съ книгитѣ, които сж-дневно бавитѣ агентки на Рейхс банкъ прѣскатъ съ ми-лиарди. Германия нищо не предприема безъ пред-варително обмисленъ и добръ скрѣсъ планъ; тя трупа у себе си чужда валута безъ пари съ изпичението тѣмко единъ планъ, отъ англичани, американци и пр. много късно доловенъ и разоблаченъ. Германия се бори и ще се бори подъ лозунга: „Нѣма да плащамъ“ и много ще се боре, и ще по-бѣди съ силата на народната си морална моцъ и съ педо-стигнатия рѣкъ свой гений.

Въ случая, за нашата при-тисната и беззащитна страна, ние бихме препорѣчали: не вътрѣшно да се боримъ и я-демъ единъ другъ, а съ труда и гения на народа си да над-виемъ всички мжчотии, да над-дѣлѣмъ надъ бѣдноститѣ — да побѣдимъ враговетѣ си.

Alvanitino.

Лева пада!

Тоя е другъ грѣмъ отъ яноно пѣбе. Износа на храни-тѣ ни сега е дъ прѣкъдъ удов-летворителенъ; политиката из-общо не е заоблачена съ нѣ-какви облаци; заговори се и се прави нѣщо за износъ на тютюни; изборитѣ се свър-шиха благополучно, привидно всичко бѣ и е въ редъ, и ако не съ ново повишение, левѣтъ ни трѣбваше да се поне за-държи на цѣната, на която го завариха всички тия фак-тори, въ които го завари и фактическото днешно вътрѣш-но положение на миръ, на мпрни занятии и спокойствие.

Левѣтъ презъ време на преврата на 9 юний и презъ онова на септемврийскитѣ съ-бития не се расколеба. На каква причина да отпаде чо-вѣкъ това що напоследѣкъ става съ него, прѣсто, не мо-же да се каже. Въ разстоя-ние само на една седмица отъ много по долу отъ 2-тѣ хи-ляди лева 100 швейцарски фр., достигна и мина 2-тѣ хиляди и 280 лева на 100 швейцарски фр. Това е съ-крушително за нашитѣ фи-нансии, то на новъ редъ и за нова смѣтка нанѣса ударъ на народното и стопанство, то разстрѣйна икономическото ни положение. И желали бихме то да е единъ времененъ ал-люръ, да е бързо прѣходно и случайно положение — да не е резултатъ отъ нѣкаква на-стѣпваща по тежка криза за финанситѣ, стопанството и търговията ни. Желали бихме да не е послѣдница отъ дър-жавна и икономическа пози-тика на правителството, ко-ято да ни заведе и по далечъ.

И, ако нѣма такава една причина, именно, въ нея да се търси обяснението за после-дователното рѣдко падане на

лева; и ако обяснението му не се намира въ нѣкакви агресивни намерения къмъ насъ на нѣкоя отъ съседнитѣ намъ държави, съставляващи Млката Антанта, която по-луча а заеми отъ Франция за набавка военни материал отъ съображение: „съ предпо-ставка да може да се повѣр-ва добрата воля на Гер-мания, Съвѣтска Россия и Ан-гора, че почитатъ мира на истокъ, та дори и тои въ Европа, който мжко да бѣде уопитенъ не иначе, освѣнъ като има добре подготвена войска“, въ такъвъ случай за себе си ние можемъ да отла-демъ причинитѣ на спадане-то най първо на умѣло раз-вивана и поддържана банкер-ска спекулация въ чужбина и у насъ; на факта, че у насъ още е сезона на импор-та на чужди стоки, а, главно,

че нишето правителство под-ица опоразумѣнието съ С. Х. С. Крайство точно въ дни-тѣ, когато нишпи левѣ спа-даше, по което опоразумѣне ние се задължаваме въ нату-ра да повърнемъ на С. Х. С. жито за 30 милиона и куку-рузъ за 45 милиона лева и огромни суми дългъ. Това подписване, ако не упраж-ни прѣко влияние, то усилн спадането на лева. Отчасти и продължителната суша при-даде нѣщо въ засѣпането на спадането.

В. Хр. В.

Б. Р. Отчасти положението може да се отпаде и на пи-влясанията на министра на фи-нанситѣ, че търгов. ни ба-лансъ тази год. ще склочи съ дефицитъ, че платежната ни способност е отслабнала. Тия нѣща всѣкога сж влияли на курсовѣтъ.

СОФИЙСКА БАНКА

БЪЛГАРСКО АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Основано въ 1906 год.

Капиталъ напълно внесенъ и резерви 13,000,000 лв.

Централа СОФИЯ

Канцона: ВАРНА

Собствени вѣдания въ СОФИЯ и ВАРНА

Извършва всички банкови, финансови и борсови операции.

Отдѣлъ: Книженъ складъ на едро. Складове съ разни хар-тийни, канцеларски материали, училищни потреби.

Модерна индустриална ниговѣзница съ разни търговски тефтери, училищни тетради, блокче и пр.

Нартонажно отдѣление, нутии за цигари и пр.

ХОТЕЛЪ БРИСТОЛЪ-ЛОМЪ

е най-реномирания и най-много предпочитания и по-сѣщавания отъ търговцитѣ и търговскитѣ пѣтници заради чистотата, добрата прислуга и доброто от-стояване въ всѣко отношение. Ресторанта при него съ отличната си кухня посрѣща най-ограни лица, търговци и чиновници за хранене.

Препорѣчватъ се на всички нови външни посѣ-тители на гр. Ломъ.

Съ отлична почитъ:

Иванъ Петровъ

Притежателя и управляющъ.

Командитно Д-во Англо-Американски Търговски-Музей

Иванъ Куртевъ и С-ие = Ст.-Загора.

За телеграми: „АНГЛОМЕРЪ“.

Телефонъ № 83.

МОТОРИ: газожени, ди-зелови, газови, бензи-нови и др.
ПАРНИ МАШИНИ: ста-билни и полустабилни.
АВТОМОБИЛИ: най-лук-созни съ по 4, 6 и 8 мѣста.

ГАЗОВИ ТРАКТОРИ: съ по два и три плуга.
ДАРАЦИ: съ дървени и желѣзни станози.
ВЪРШАЧКИ.
ВСИЧКИ ВИДОВЕ: ин-дустр. и земл. машини и маш. части.

Доставя най-бързо и при найлиберални условия отъ пречутитѣ фабрики „Рустонъ & Хоризби“.

ГОТОВИ НА СКЛАДЪ:

МОТОРИ: бензинови и газопи отъ 2, 3, 4, 5 и 6 В. Н. Р.
Мелнични замани Ласерте
Сужуаръ.

Шевни машини „КЪЙОЛЕРЪ“.
Содо-лимонадени машини, пом-пи, разни машини, гуми и др.

Монтира и инсталира мелници, фабрики, мотори и др. 2-2

ЗРЪНЦА ПО ЕДНО ВЪ БРОЙ

Съвременният свят е святът на бързината и стремителността. Въ времето на нашето пътуване, километра не струва повече от мигуна; когато говорим по телефона никакво разстояние не съществува.

Живейки въ такава епоха, дължим да цитаме любов към времето; ние трябва да сме склонни да разгледаме движението като нещо действително, реално и като такова, което напразно не бива да се разходва, защото, напразно разходвано то, губи се време, губи се енергия, а времето и енергията са пари, едни и другото имат коствена цѣна, за която скъпо плащаме за работата си; — търговията, индустрията, занаятчиите — не може да не държи сметка.

И ние, българите, знаем вече, че:
Времето е пари! Времето е злато!

Добролюбъ.

Кредита и тарифата за пристанищните работници.

Който е слѣдил вноса на зърнените храни, варивата и другите земеделски произведения, заедно съ животинските продукти, тази година, от август насам, убѣдил се е, че на износътъ ни не му върви така, както не върви и вносетъ; убѣдил се е и, че търговскиятъ ни баланс, при всичките усилия, правени за противното, ще склочи съ дефицитъ голѣмъ. Ващото вноса и вноса не ставатъ нормално — купатъ по много причини, страдатъ отъ много болки, отъ твърдъ много недъзи.

Отъ многото болки и лошо влияние на търговията, вносна и вносна, недъзи, за които „Т. Пр. Защита“ безчислено пъти е говорилъ, днесъ за днесъ, за пристанищните търговски центрове пакъ, като най-важни си оставатъ въпроситъ за търговския кредитъ и тарифата за пристанищните работници.

Питатъ се тѣзи които слѣдятъ движението на вносна и вносна търговия, особено питатъ се тѣ: „цѣнитъ на зърнените храни, варивата и другите земеделски продукти съ доста повисени въ странство, защото не върви вносна търговия съ тия артикули?“

Това стана съ пари; то стана и съ улеснения въ манипулирането, бихме отговорили ние.

„Паричната крива продължава да стои на сѣмъ градуи, както прѣди мѣсецъ, два, три и т. н., и манипулирането при вноса въ пристанището е просто смъртъ за търговеца. Хиляди пъти трябва да проклинашъ себе си и живота си, защото си се заловилъ съ пристанищните работници да работишъ и търговия да правишъ. Море, останъ се — достойна за смъртъ е тази вѣчно неоправена държава...“ — ни каза единъ търговецъ — „отидешъ въ банката пари нѣматъ, кредитъ не правятъ; отидешъ при пристанищните работници, кожата ще ти смѣне. За да плъне въ камбара на паракота чували да нарежда по 63 лева на тонъ ти иска. Спирната тарифа толкова ниско. Ами колко искатъ коларитъ, хамалитъ, лопатаритъ, кантарджитъ и пр. и пр. — ние не може да си въобразимъ. Е, търговия ли е това? За производителитъ и работниците ли ще работимъ ние? На дяволитъ и търговията му и печалбитъ му!“

Влизаме въ положението на търговеца. Той не може да не е разочарованъ отъ себе си и отъ състоянието на нѣщата. На него му обѣщаха пари, кредитъ и всичко добро съ торбата всички агитатори, всички кандидати и едва ли не и всички министри, прѣди изборитъ. Обѣщаваха му прѣгледъ и прѣработване на пристанищната работническа тарифа и прѣдвидано бѣше на търговскитъ ка-

мари, ако не се лѣжемъ, да назначатъ комисия и се пристѣпва къмъ прѣработването на тарифата, като се посочи и базата, върху която да се гледатъ намаленията.

Е, добри, щедро раздаванитъ пари и търговски кредити не дойдѣха. Търговцитъ оставатъ да се правятъ въ своето масло, а значи да бѣдствуватъ въ „нуждитъ си отъ пари да развиятъ търговията си, което значи да въртятъ камѣнитъ, а да не мѣлятъ брашно. Тържественно обѣщанитъ промѣни въ пристанищно-работническата тарифа, — която Недѣлко Атанасовъ мѣни militare и на бърва рѣка (brevi manu) наложи на търговцитъ, съ прѣднамѣреностъ да ги разсипе — не станаха. Варненската търговска камара нищо не е направила и нищо не прави да се прѣмѣне този най-голѣмъ и най-сѣмъпателенъ за търговията тормозъ. Работниците въ пристанището и около пристанището, влизатъ надъ търговцитъ — нито 9 юни, нито септемврийскитъ събития нѣмъ повлияха за да се откажатъ отъ да бѣдатъ тормозъ на търговията. Търговцитъ за тѣхъ тичатъ, за тѣхъ работятъ и печелятъ. Тѣ, работниците, иматъ силната защита на Спиро — автора на сегашната тарифа — прѣдъ слабия и девавоирания отъ прѣдѣтелството на камарата К. Генювъ.

Така, поради лишението отъ кредитъ и подъ гнета на пристанищно-работническата тарифа, нашата вносна търговия, а не по-малко и вносна, ще отпадне и ще загине.

Търговцитъ, помимо камарата (търговска) би могли да се възстѣпятъ съ по-силенъ тонъ и по-ефикасно за себе си: настоятелно да искатъ обѣщания кредитъ и сами да пристѣпятъ къмъ изработване нова тарифа за пристанищните работници. Когато камарата абдикира отъ длѣжноститъ си, тѣ съ пълно право могатъ да я игнориратъ. Вѣщоко се касае до тѣхната черга и до тѣхнитъ кожи.

Навлата.

На друго мѣсто даваме положението на световнитъ тонажни напла. Тѣ твърде много снаданаха и сѣ съ непрекъсната тенденция за спадане. Трѣбва да констатираме, че отъ 6 и 7 стотинъ лева, навлата отъ Марселия, до прѣди мѣсецъ и половина, бѣха снаднали на 250 лева за тонъ. Конкуренцията, обаче, въ разстояние на втеклитъ 1½ месеца новина да снаднатъ на 150 лева за тонъ до Марселия.

Нашето паракотно д-во не може да се убѣди, че неговото предизначение не е да печели и богате — не е за да плаща богати дивиденди и тагнени, а — да спомога, съ конкуренцията си за още по-голѣмото намаляване на навлата и по-малко да бѣде експлоатиранъ отъ чу-

денитъ българския производител и търговецъ — това, което издмисно се взема отъ конкуренцитъ, да остава въ рѣцетъ на производителя или търговеца ни. Не разбира това си назначение и сѣрѣшу чуждѣта конкуренция не отговори по сѣщия начинъ, а полага всички старания да поддържа навла двойно и тройно по-високи.

Както бѣхме явили въ поминатитъ си броеве: когато навлото на чуждитъ паракоти до Марселия бѣше 250 лева, Българ. паракотно д-во до Цариградъ — 5 пъти по-близо разстояние — поддържаше същото — 250 лева — навло. Сега навлото на чуждитъ паракоти до Марселия е 150 лева, нашето паракотно д-во, обаче, пакъ поддържа 150 лева навло до Цариградъ — за по-далечнитъ пристанища, въ сравнение съ конкурентнитъ навла на чуждитъ паракоти, обаче е съ 100 и 200% по-високо.

Необяснимо е, следъ всичко това, защо държавата плаща грамадитъ субвенции на това д-во, когато, все едно, нашата търговия не може да извлече нѣкаква особена полза отъ неговата конкуренция сѣрѣшу чуждитъ паракоти съ намаленостъ на навлата подъ ония, съ които тѣ превозватъ стокитъ, а, напротивъ, по-скоро се плаща на българскитъ паракоти и по-малко — на чуждитъ, когато поради тая причина всѣки, който си прави добре сметкитъ, прѣдпочита последнитъ.

И друго нѣщо — за което сърѣщаме особено внимание на членовитъ отъ управителния съветъ, представляващи държавата — защо така често ставатъ заобикалянията и нарушенията на точно определенитъ и обявени итнерери? Защо така често цариградския агентъ се туря въ неловко положение сѣрѣшу пѣтницитъ и клиентитъ на българскитъ паракоти?

Има случаи, че дѣна, въ който трѣбва да пристигне, престоп и заминне обратно или за по-нататѣкъ въ продължението на линията, да речемъ въ понеделникъ, паракота за дребни работи се задържа въ Варна или Бургавъ денъ — два и три, а агентъ въ Цариградъ не знае какво да каже на пѣтницитъ и клиентитъ, които чакатъ паракота за пътуване или да товарятъ — агента въведетъ на неувѣрностъ, въ която се поставя, защото за икономия отъ стойността на една телеграма или отъ дакияма да го кажемъ, бива принуденъ да се крие отъ публиката, не аяйки какъ и що да отговаря.

Ние нахвърляме само тези мисли, а какво ще правятъ ония, които носятъ отговорности прѣдъ акционеритъ и народа, които даватъ, а не биватъ допущани да питатъ това е тѣхна работа.

Стопански, търговски, финансови и фискални бѣлѣжки.

Презъ време на конференцията на търговскитъ камари туи лѣто, г. г. делегатитъ направиха една малка ескурсия до гр. Анхияло, повечето да видятъ и се опознаятъ съ мѣстата и начина на еолното производство и да научатъ съ какво би могла конференцията да интервенира прѣдъ правителството, за да се подпомогне това доходно за страната производство, което внесе въ града Анхияло съ милиони лева, а запазва и за държавата много милиони лева отъ това, че за всѣкитъ нужди за страната не се внесе солъ отъ чужбина — защото нашето мѣстно производство задоволява голѣма частъ отъ тия нужди и значително се икономисва отъ народнитъ средства, които се запазватъ за народа.

Кметството и гражданството отъ Анхияло съ голѣма радужност посрещнаха г. г. делегатитъ, опознаха ги съ нуждитъ

на солонпроизводството и анелираха къмъ тѣхъ, на първо мѣсто, да съдѣйствуватъ за построването на тѣсноколейни железенъ пътъ отъ града нѣмъ до Бургавъ, за да се улесни превоза на солта до последния градъ, който е главния нейнъ депозитенъ пунктъ и центръ, отъ който се равнива търговията почти съ всичката анхиянска и атанаскумска солъ (солъта има главнитъ си представители въ Бургавъ; въ голѣмата си частъ тѣ се закупва отъ бургавски антростети търговци; а голѣмата частъ отъ бургавскитъ търговци сѣ и притежатели на солници въ Анхияло и 90% отъ търговията на солта е съсредоточена въ Бургавъ, където се превозва съ обикновенни кола по сухо).

За г. г. делегатитъ не бѣха нуждни аргументи да се убѣдятъ отъ външната нужда за гр. Анхияло да се построи тѣзи малка линия, която ще има да върши голѣми услуги на народното производство. Широкитъ пространствъ около Анхияло, освѣни съ безчислени водни бари, грижливо разпределени и оградени, сами аргументираха тая нужда: хлядитъ натрупани и като планини издигнати купчица солъ, която очакваше превоза си, сѣщо бѣха найубѣдителния аргументъ. Това бѣха десетки милионкилограми, превоза на които, при никакви човѣшки съзрусилия, не може да се прѣвъзмогне, особено, ако той трѣбва да стане до депозититъ и антроститъ въ Бургавъ, където фактически е пазара на солта и би трѣбвало да бѣде главното нейно стоварище.

Другъ аргументъ, не по-малко цененъ и по сила значителенъ бѣше и тоя: за настрѣчение на лозарството и винарството; сѣщо и за рибната промишленостъ.

Анхияло е единъ отъ първитъ лозарски и риболовни центрове въ нашата страна. Нотой има едно открито пристанище на морето, което не може да му даде нѣкаква особено настрѣчение въ развитието, както на винарската, така и на риболовната промишленостъ.

Едината и другата, за да иматъ напредѣтъ, нуждаятъ се, на първо мѣсто, отъ бързи и редовенъ превозъ. Отъ това е лишенъ гр. Анхияло. Построването на железния пътъ до Бургавъ ще даде единъ особенъ тласкъ на развитието на винарството; респективно лозарството (за което има много работни рѣцѣ) и на рибнопромишленостъ.

Не остана безъ благополучни резултати посѣщението на г. г. делегатитъ въ Анхияло и тѣхната умѣтна и полезна интервенция прѣдъ правителството.

Пишатъ ни отъ Анхияло, че клонъ отъ дековилката между тоя градъ и Бургавъ се строи. Не се съмняваме, че добритъ плодове отъ тая жертва на държавата ще бѣдатъ: подигаеятъ на гр. Анхияло и на българската солна, вина и рибна промишленостъ. Но и единъ отъ много ценитъ плодове ще е и тоя, че ще се даде хлѣбъ на стотици работни рѣцѣ отъ окаяни бѣжанци и преселници отъ турска Тракия.

Контрола върху акционернитъ д-ва. Приготвенъ е и ще се внесе въ XXI-то народно събрание законъ, който ще доволва на държавата не само да контролира дѣйствието на управителнитъ съвети и да слѣди вървѣжа на дѣлата на акционернитъ д-ва, но и при нужда да ги ограничава и да ги прѣследва. Дружества, като Българското паракотно и други, където произвола на управителнитъ съвети, които държатъ въ рѣцетъ си всѣчко и ставатъ самовластни распоредители само за това, че притежаватъ по-голѣмитъ части на капиталитъ нѣмъ, не можеха да предпикатъ друго, освѣтъ законата намѣна на държавата, която да възстанови интереситъ на малкитъ акционери и на меншещата. Законътъ ще има за дѣлъ да охрани по-малкитъ капиталитъ отъ тормозъ и отъ безправие, каквито се упражняватъ, напримеръ, отъ крѣветъ въ споменатото д-во.

Не можемъ, освѣтъ да похвалимъ тая полезна и много умѣтна инициатива на г. министъ на финанситъ. Това е

АКЦ. Д-ВО БР. П. Х. СТОЙЧЕВИ ГАБРОВО-СОФИЯ

(ул. Албанска, 34).
Произвежда и продава всѣки видове прѣжди и гайтани. Цѣни най кулантни.

Телефонъ Габрово № 78. Телеграфич. адресъ: „ХАДЖИ СТОЙЧЕВЪ“. 1-5

ТЪРСЕТЕ И ПУШЕТЕ
реномиранитъ цигари отъ фабрика
„ГРАДИЩЕ“
ГАБРОВО
Произвеждатъ се отъ избрани стари
ароматични тютюни.

Плугове „ГЛИГАНЪ“
и всѣки земеделски машини и оръдия
при ХУГО ШОБЕРЪ
ВЪ ГР. РУСЕ.
ЦЕНИ НАЙ ЕФТЕНИ.
Голѣмъ складъ отъ пѣчки и машини за готвене.

добро, защото, когато Петко започва на Каракаша, по силата на устна (когато той паработи, а дружбата му утвърди), да не дава билет за нашите 4 акции, да се явим в събранията да контролираме делата му, ние ще сме спокойни, че ще можем, с предизвикване държавата да се намеси, поне така да упражняваме контрола, а то какво беше миналата година, когато Петко, Сандю и пр. и пр. дрънчаха по 100—150 хиляди левчета — никой не можеше да доближи до тях, защото дружбата му за всичко ги слушаша и огаждаше. Насъ простотемърният с по 1, 2, 3 и 4 акции, прегои не изгониха от да ги чуем и видим.

Добро е това и всички ще му рожкопеска, ако се павърши умно — не, сиреч, по оцеляването и угодата на капиталистите Петковци, Сандюнци и пр., а точно по интересите на малките, на слабите.

Казваме, за акционерните да добро е тона. Но има друго нещо, за което народа не по-малко копнее.

Ето що:

Отивате при масларина, млякарна, винарина и пр. и му искате да ви даде натурално масло, мляко, вино, ракия или каквотър и да е и не се екшните за цената му. Вие, оригинално произведено, натурално масло, мляко, вино, ракия и пр. дава подправено с шафран, мускус, спирт и т. н., а вие ви парите, като за подлинно натурално.

Отивате при продавача на платове и му искате да ви продаде натурална вълнена стока. Вие, такава, продава ви вълна, с памук или тефтин, а ви вие пари, като за оригинално натурална.

В Германия всички предмети, продавани на публична аукцион, която при покупката си не прибягва към никакви анализи, а единствено купува, по закон и задължително не дава всеки предмет да има означение: какъв е този предмет — оригинално натурален или ервал, подобен на натурален, подправен. Ако можа нашия законодател да създаде закон за продажбата на златните и сребърните предмети, (който, обаче, не се изпълнява от никой) защо, по подобие на германците и по подобие на този закон, не се издаде един общ закон за всички стоки да бъдат тй обявявани за тйката оригинална натуралност, по тйките качества и по процентите на съставните елементи, съ които сж подправени. Защо да не се защитят гражданите особено по панаирите, където тй биват формиран обирани от панаирджийски далаверджии.

Салта на закона за търговията с златни и сребърни предмети да се възстанови, защото страшни злоупотребления стават с тая търговия. А законът да е задължително и, въ противен случай наказуемо, обявяването на съзнателна на стоките да се издаде.

Една от многото жалителни в нашата индустрия болести е и ненавременното удовлетворение от държавните минни инспекции на индустриалците за вжлгаша.

Съ седмици и месеци се плащат пенсии между фабричните заведения и управлението на мините за снабдяването с въглища си 10—15, а даже и по-малко вагона въглища и не е получавано никакво удовлетворение от заведенията, полдствиде на което то е било принудено да спре работата си само по внимание на вжлгаша. Само ние сме ставали отклик на десетки протести и негодования на невниманието и бавността на минното управление въ удовлетворението на такива индустриалски искания.

Това невнимание и неудовлетворение на индустриалските искания и пренебрежението, което се проявява въ пъта на индустриалното равнище от страна на минното управление, не можеше да не обърне внимание на ръководните лица на Български Индустриал. Съюзът и не можеше то да не ги остави овреме да вземат мерки да не се повтаря, поне за вжлгаше, това бюрократско пренебрежение въ минната дирекция, а винаги фабричните заведения да се снабдяват с вжлгаша, щом тй поискат такива.

За да няма основание и право минната дирекция да отказва отпускането вжлгаша на индустриалците под предвзвешението, че не разполага с готови за удовлетворение на подобни искания и под претекст, че ще ги удовлетвори след като се произведат такива, и така, да ги бави с месеци и години, Съюзът е поискал преди изтичането на новата година, съ проучени данни за нуждите на индустриалта въ дълга годишен период вжлгаша, да направи своите постъпки пред министерството на търговията да се запазят правата на индустриалците върху един постоянен депозит, от който постоянно и навременно да се снабдяват тй с вжлгаша.

И, именно, за да обоснове постъпките си и да конкретизира исканията, като ще има да угорни съ министерството, той се е обърнал към провинциалните си клонове да го снабдят съ точни сведения за консумираните от индустриалните заведения въ районите им количества каменни въглища от 1 януари до 1 ноември тйва година. Заедно съ това, сведенията ще бъдат придружавани и съ приблизителните изчисления на количествата от вжлгаша, които се предполагат да се консумират от заведенията пръв цълата 1924 год.; сведенията ще се дават още и дали фабриките, по липса на вжлгаша, през 1923 год., сж сирили работата си, колко тй фабрики и какви сж загубите от тй спирация на работата им.

Българско-Сърбският

Икономически споразумения

Съобщенията рететроваха постигнатите споразумения между нас и сърбите по отношение наплащането на реквизицията, която ние дължим на сърбските подданици от време на войната. Точно още не може да се знае какви икономически отплащания ни сж възложени, но знае се, че по тона споразумение ние ще прѣдадем на Сърбия жито за 30 милиона динара и кукурузъ за 45 милиона, единото и другото въ натурата.

Сърбите, които не могат да не бъдат доволни от това удовлетворение на претенциите им сръбску нашата държава, се чудят какво да правят — да приемат направо у себе си храните или по море от българските пристанища да ги направят въ чуждите пазари да ги продават и вносът въ С. Х. С. чужда валута, която да послужи за подобрене курса на динара. Тй се страхуват още и от това, че внасянето въ С. Х. С. такива големи количества зернени храни ще се отрази лошо на тйхия пазаръ за жита и кукурузъ — ще паднат цѣните на тйките зернени храни. И дават се съвети на сръбското правителство само изтегли малки количества да отпрати въ Далмация, която е една от пасищните области на С. Х. С. по отношение на житното производство и внася пръв морето нужните количества.

*) Не всякога официалните купилки държат всичко за знание на широката маса.

честна за нехраняването си. Останалите количества, лансира се идеята да се продават въ други пазари, главно, въ Цариград и Марселия, прѣдвидено.

Съ нашите кѣтѣи, сѣрбите нашите глави ще трошатъ. Производителите и търговците нека бъдат готови и тая криза да прѣживятъ.

Англия.

Знае се, че английската камара на 16 ноември бѣ разпусната и на 16 декември т. г. ще се извършат изборите за нова камара. Изборната паролата от партията на пласътъ (консерваторите) ще е митническа политика съ покровителстване английското производство. Либералната партия, начело на прѣдставителите си Лоудъ Джоржъ, Асквилъ и Грейъ, асжжанъ свободната търговия. Работническата партия пъкъ се постана на становището: прог्रेसивен данѣкъ върху капиталата.

Като се знае, че уморения от войната английски народъ тържи за спокойна творческа вътрѣшна работа и, че той от най-горния до най-долния гражданинъ прави чуждото производство, че вѣция изтѣрѣ за протекционизмъ на родното английско производство е общо, съ податата си паролата, консервативното министерство въ сегашните си водачи и партията имъ иматъ най-големите шансове да излязатъ побѣдители.

Така въ държавната, люлка на парламентаризма, паролите въ избирателните борби се слагатъ бѣзъ демагогия на ва-банкъ открито, ясно, кавалерски.

Зимата

В днесъ пакъ се радваме на едно добро време съ пролетен топликъ. Вижда се, че таква трябва да е времето и въ Сърбия и въ Румъния, защото, сѣрбите например, бѣлжкатъ въ вестниците си само, че: „въ последните дни ние имаме малки дъждове“, а за зима не говорятъ. Това се касае за старата Сърбия, разбира се, защото въ Словения, дори до Загребъ, вѣтъ времето има плътен зимовен характеръ съ достатъчно навалѣлъ снѣгъ. За Парижъ и Страсбургъ вестниците пишатъ, че е паднал голѣмъ снѣгъ и че студа е достигнал до 5—6 градуса.

ОТЪ ЧУЖБИНА.

Безработицата въ Чехославия.

Споредъ една статистика, обявена отъ чехословашкото министерство за социална политика, се знае, че пръв октомври чехословашката държава е имала на 56,900 безработници — 41,500 мъже и 15,400 жени. Сама Чехия е имала 42,000 безработни, Моравия Силезия 8900, а Словакия и прикарпатска Россия 5300.

Отъ своя страна и прѣдприятията сж помагали на 35,200 безработници отчасти, а 21,000 напълно. Споредъ това състоянието въ септември, брой на лицата, на които държавата директно поддържаше не е много варирано. Въ първата половина на септември брой бѣше 57,000, а въ първата половина на октомври 56,900.

Заети на Польша, Югославия и Румъния.

Франция дава заемъ на Польша и Югославия и изобщо на държавите отъ Малката Антанта за закупуване материали отъ нея (Франция).

Польша ще получи 400,000,000 франка съ 5% лихва; и съ наплащане на няколко рати. Франция за първигъ 100 милиона ще бъдатъ приходите отъ горите. За другите рати гаранцията още не е опрѣделена, но

National Steam Navigation Co Ltd

РЕДОВНА 15-ДНЕВНА ЛИНИЯ

МЕЖДУ

ВАРНА—ПИРЕЙ—МАРСИЛИЯ

И ОБРАТНО

Луксозния пасажерски параходъ

„АНДРОСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимостъ 3000 тона и бързина 14 мили, пристига въ Варненското пристанище на 9. XII. т. г. и

замива на 12 с. м. направо за

Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марселия.

ТРАНСАТЛАНТИЧНИЯ ПАРАХОДЪ

„ПАТРИСЪ“

подъ английско знаме, съ вместимостъ 12000 тона и бързина 16 мили, ще пристигне въ Варненското пристанище на 23 XII. т. г. и ще замине на 26 сжщи направо за

Цариградъ, Солунъ, Пирей и Марселия.

Приематъ пътници и стоки за горните пристанища, както и за всички др. гръцки пристанища, сжщо и за Александрия.

За подробни сведения отнесете се до Параходната Агенция

ГР. А. ЛУЛУДОПУЛО — Варна.

плащането не ще стане докато не се опрѣдѣли гаранцията.

Цѣлата на заемъ е за набавяне желѣзниченъ и телеграфенъ материалъ за отбраната на земята.

Ромъния ще получи 100 милиона франка, сжщо съ 5% лихва. Ще се употреби въ купуването отбранителенъ материалъ и то изключително французски. Съображенията въ одобрението на заемите сж: а) прѣдпоставката да може да се повърва на добрата воля на Германия, Съвѣтка Россия и Ангора, относно мирътъ на Изтокъ, дори и европейския миръ да може да се осигури само ако има добри подготвена войска.

Югославия ще получи 300 милиона франка, съ лихва 5%, сръбску гаранцията: митнически и монополните приходи, които се оцѣняватъ на 500 милиона франка годишно. Заема ще се изживи въ желѣзниченъ и телеграфенъ материалъ и въ военни набавки за отбраната на земята. Съображенията за този заемъ сж: а) цѣлата финансова операция е въ всички земи; б) Югославия може да набави материалъ въ чужбина, а при най-добри условия въ Франция; в) лигата на народите, както е сега съставена, не е твърдъ ефикасна за случай на въоръжено съгласование, за това е потребно Югославия да вземе отъ Франция, нейната най-голяма приятелка, която е твърдъ много заинтересована за пенната отбрана, воененъ материалъ, който е абсолютно потребенъ за нейната отбрана; г) Франция отъ този заемъ ще има икономически изгоди, защото ще се купи французски материалъ. Финансовите изгоди ще сж: голѣмъ интересъ и бързо наплащане на дългътъ. Политическата ползота: разширяване на французското влияние, защото още по-здраво ще се възкитатъ симпатичните въ Югославия въ Франция.

Малката Антанта все нече, види се, да сваля оръжия при нове. Тя е на прекъ и, не е чудно, да е на прекъ то-кова

къмъ насъ, колкото и къмъ Съвѣтската Россия, и къмъ Германия, и къмъ Италия.

Чуждестранни житни тържища.

29 ноември 1923 год.

Въ странство цѣните бѣха малко по-сѣтинни. Забѣлжава се на всѣкъде, че консумирането на житото е спадло до минимума. Всичките земи, които изписатъ, конкуриратъ на световната търговия. И Россия се появява, като продавач на световните пияци. Ако и положението на валутата поне до нѣкъдъ се стабилизира, иматъ се изгледи, че храните ще падатъ къмъ още по-голямо понижение.

Миналата седмица нотира:

Чикаго: пшеница долара 4, което отговори на лева 485 за 100 кгр.; кукурузъ долара 2.90, отговаряше на лева 370 за 100 кгр.

Амстерс: пшеница долара 4.50, отговоряше на лева 571 за 100 кгр.; кукурузъ фран. франка 64, отговарящи на лева 435-71 за 100 кгр.

Чехославия: пшеница чех. корони 155, отговарящи на 571.43 лева за 100 кгр.; кукурузъ ч. кр. 115, което отговаря на лева 430 за 100 кгр.

Австрия: пшеница ав. кр. 33500, отговоряше на лева 593 за 100 кгр.; кукурузъ ав. кр. 23500, отговаряше на лв. 430 за 100 кгр.

Сърбия: пшеница динара 310, отговарящи на лева 443 за 100 кгр.; кукурузъ 230 динара, отговарящи на лв. 332 за 100 кгр.

Свѣтовното прѣвозно тържище.

Сѣ в. - Америка.

Равнополюието е спокойно; или малко по-голямо търсене за житни плащателенъ протекторъ; плаща се отъ Монреалъ — Англия 3 1/2 шилинга на квартеръ, а до вжлгашите италиански пристанища 20 цента за 100 фунта на английска тежливка. За вжлгаша до континента се искаше цо 2.25 долара.

Ла Плата.

Състоянието е твърде лошо. Преповът за промити кораб от Сант-Лоренцо — континента (или Англия) падна на 17 шилинга и при все туй търсенето си остана резервирано. Няколко кораба се патовариха с ново жито върху средна цѣна 23 шилинга.

Источни тържища.

Тѣ сѫ пакъ тихи. Бомбайскитѣ и карахискитѣ превозители не одобряватъ новечето отъ 24 шилинга върху базата на тежкитѣ стоки. Оризъ се малко товари. Австралия предлага за препова на жита такъва ниска цѣна, че тѣ не могатъ по никакъвъ начинъ да се приематъ безъ явна загуба. Японскитѣ превозители търсѣха малкъ просторъ за превозване захаръ въ континента и въ Англия и предлагаша 35 шилинга.

Средиземно море.

Въ препова на рудата се твърде спокойно работи, до като търговията въ Черното море пакъ се пѣвакъ пооживи. Средно за превоза на житата се предлагатъ 14 шилинга до континента, а 14½ до английскитѣ пристанища.

Въ свързка съ горното трѣбва да явимъ, че нашето паракходно дружество отъ известно време се видѣ заставено да намали навлото си на 15 естотинки до Цариградъ, обаче конкуренцията, която до Пирей и другитѣ грѣцки пристанища предлага и навлосна по 15 естотинки, ще го принуди да намали и отъ 15 естотинки надолу до Цариградъ.

Безъ съмнение, това е добръ признакъ за българското производство, но тоя признакъ иде отъ чуждата конкуренция — не отъ аличитѣ владетели на паракходното дѣло, което, види се, и т. година, че и идната догодина не ще куши новъ паракходъ за да открие важната за износъ на линия до Александрия.

Чуждестранни колониялни тържища.

Въ състоянието на колониялнитѣ тържища нѣма голѣми промени. Единичко е захарното тържище въ Нюйоркъ, което бележи по твърдо и което се е пренесло въ Европа.

Въ Триестъ адѣлскитѣ съ захарта презъ миналата недѣля бѣха по-оживени. Имаше голѣмо търсене отъ Гърция, Югославия, България, Турция и др. Ценитѣ, поради твърдото си държане въ световното тържище и тука се държаха твърдо. Бѣва следъ като многото отъ продавачитѣ се резервираха, стоки тѣхъ малко се предлагаша. Ценитѣ сѫ къмъ повишаване съ 1 до 1½ англ. лири. Ценитѣ сѫ франко фрахтъ: кристална захаръ промитъ и за ноември—декември е 23½ до 25½ англ. лири; на бучки промитъ и за ноември—декември 24½ до 26½ англ. лири тонъ (1000 кгр.). Кобенски захаръ промитъ 28—29 англ. лири. Всичкото се продаваше по курсъ лирети 100 25 за 1 англ. лира.

Кафе рю № 5 — 6:20; рю № 4 — 6:30; рю № 3 — 6:60; сандосъ сун. 6:90; порторико 11:50 лирети. Оризъ италиански гласе 1:60 до 1:70 лирети. Пирей сипагуръ 4:25; циментъ 4:30; чай конго 12:50; масло соя въ бурета 5:20; равина емирна въ санджии 6 лирети.

Метали.

Въ Лондонъ цѣнитѣ на всичкитѣ метали се качиха. Среброто съ 1 пенетъ, влатото съ 2½ шилинга на унция поскѣпнаха. Другитѣ метали подиръ по раншното покачване, нѣкои сѫ къмъ падане, а нѣкои се държатъ. Общата тенденция, подиръ политическитѣ случки, е твърда.

Внепа медъ рафинирана 23,000, стара медъ 32,000, медъ витриолъ 8000, калай 75000, олово 8800, цинкъ 13,000, никелъ 41,000, антимонъ 12,000, алюминумъ 40000 корони 1 кгр.; фино алато 48,000,000, фино сребро 15 милиона корони 1 кгр.

Памука.

Суровия памукъ, както явихме и миналия пътъ, въ чуждестраннитѣ тържища бързо се качи. Въ Ливерпулъ американската стока нечѣ се е качила за промитъ на 20:35 пенса за фунтъ. Интересна е появата, че терминитѣ нотираха, както и промитъ стоката (за януари 1908, за априлъ сѣщо толкова), което значи, че търговията разчита на задържането на тия ниски цѣни. Нароботенъ памукъ днесъ коштува 33—35 пенса, което значи, че бѣления роза кронтоу № 23 трѣбва у насъ да се продана по 1123 лв. Странитѣ фабрики сѫ въведени марки некатъ за доставяне (ливерпиране) срокъ мартъ—априлъ.

Стъклото.

Белгия: джамове за прозорци въ санджии отъ 300 фута англ., обикновена дебелина 210 фр. фр. Анверсъ качество № 4 фран. 230. По поръжани мѣркия 7—10% повече.

Варненска стокова борса.

1 декември 1923 г.

На 26 ноември пристигнаха и се продадѣха: вимница 27 вагона, по 470 до 547:50 лева 100 кгр.; кукурузъ 8 вагона, по 370 до 385 лв. 100 кгр.; бобъ 8 вагона, по 772:50 до 839 лева за 100 кгр.; финъ 1 вагонъ, по 415 лв. 100 кгр. Въ сравнение съ последнитѣ продажби тоя денъ положението бѣ — за вимницата повишение 20—25 лева 100 кгр.; за кукуруза сѣщо по 15—20 лв. за 100 кгр. и за боба 35—40 лева за 100 кгр.

На 28 ноември пристигнаха и се продадѣха: вимница 18 вагона, по 470 до 535 лева 100 кгр.; кукурузъ 13 вагона, по 385 лева 100 кгр.; бобъ 10½ вагона, по 825 до 1045 лв. 100 кгр.; леща 1½ вагонъ, по 700 лв. 100 кгр.

Положението, въ сравнение съ последнитѣ продажби бѣ: за кукуруза по твърдо.

На 29 ноември пристигнаха и се продадѣха: вимница 12 вагона, по 460 до 507:50 лв. 100 кгр.; кукурузъ 7 вагона, по 387:50 до 395 лева 100 кгр.; бобъ 4 вагона, по 855 до 865 лева 100 кгр.

На 30 ноември пристигнаха и се продадѣха: вимница 10 вагона, по 460 до 515 лева 100 кгр.; кукурузъ 13 вагона, по 375 до 385 лв. 100 кгр.; бобъ 15 вагона, 850 до 920 лв. 100 кгр. Положението, въ сравнение съ последнитѣ продажби — боба и вимницата по-слабо, кукуруза спадаше 10 до 15 лева на 100 кгр., съ тенденция обаче къмъ по-големо спадаше.

На 1 декември пристигнаха и се продадѣха: бобъ 3 вагона по 875 лв. 100 кгр.; вимница 5 вагона, по 487:50 до 497:50 лв. 100 кгр.; леща 4 вагона, по 600 до 660 лева 100 кгр.; кукурузъ 8 вагона, по 370 до 385 лв. 100 кгр. Положението, въ сравнение съ последнитѣ продажби — царевичката по-слабо, вимницата спадаше 10 лв. за 100 кгр., лещата спадаше 60 лв. на 100 кгр., боба повишение 20—25 лева на 100 кгр.

Днесъ 3 декември се очаква и друго повишение за боба, понеже товарачитѣ на паракходи сѫ дотѣкнати ангажиранитѣ отъ странство количества.

Презъ изтеклата седмица се натовариха и транспортниха достатъчни количества царевичка и бобъ; по-слабо бѣше товаренето на вимница, а почти никакви количества отъ леща не се натовариха.

ЖЕНИДБА Богати чужденци и съюзотелни германски дами желаятъ щастливъ бракъ. Маже и безъ състояние могатъ да получатъ ерѣшу тройна почаска такава сведения отъ STABREY, Berlin № 113 Stolpischestr. 48.

Мореплаване

Пристигнаха въ пристанището паракходи:

s/s „Juliana Park“, носещъ разни стоки: желѣзо, джамове, екстрактъ, цинкъ и др.
s/s „Жакъ Френие“, съ разни текстилни стоки, преди, машини, оризъ, линеолумъ и др.
s/s „Борнида“, носещъ лимони, памучна манифактура, преди, колониялъ вѣлна и др.
s/s „Дора“, носещъ: кожи, желѣзвария, чай, бѣло тепеке, лещени конци и др.
s/s „Меркуръ“, носещъ разни стоки, подъ холандско знаме.
s/s „Прага“, съ разни стоки, подъ италианско знаме.
s/s „Тристъ Иерархисъ“, подъ грѣцко знаме, носещъ грѣцки стоки — маслини и др.
s/s „Патрисъ“, подъ английско знаме, носещъ разни стоки отъ Марсалия, Пирей, Цариградъ и пр.
s/s „Троя“, съ разни стоки, подъ германско знаме, идещъ отъ Хамбургъ и пр.
s/s „Анша“, подъ италианско знаме.
s/s „Heraclia“, носещъ 300 тона разни стоки, идещъ отъ Хамбургъ.
s/s „Bavarian“, подъ английско знаме, носещъ разни стоки.

Очакватъ се да пристигнатъ:
s/s „Андросъ“ на 9 декември отъ Марсалия, Пирей и пр.
s/s „Патрисъ“ на 26 декември отъ Марсалия, Пирей и пр.
s/s „Derindje“, отъ Хамбургъ, съ 250 тона стоки.
s/s „Karnak“, отъ Ливерпулъ, съ 150 тона стоки.
s/s „Lessmon“, отъ Анверпулъ, съ 280 тона стоки.

ХРОНИКА

За изработване проектъ по реформитѣ, които ще трѣбва да станатъ въ данѣната система и за откриване нови приходи източници по приходния бюджетъ, назначена е отъ финансовия министъръ комисия, въ която, между другитѣ, влизатъ като представители отъ парламента видни общественици: финансисты, икономисти и лица на опита. Директора на статистиката и бившия началникъ на данѣчното отделение г. Константиновъ, сѣщо така влизатъ като членове въ комисията.

Курсътъ на митата, който важаше до 1 тогочерху 1500 лв. книжна за 100 лева влатни се продължава до 1 мартъ 1924 година. По тоя курсъ ще се събиратъ всичкитѣ мита и всички берни и акциза.

Комисията, натоварена да проучи състоянието на вагоннитѣ паркове, е дала заключението, че парковетѣ съдържатъ вагони въ достатъченъ брой да обслужатъ цѣлата ни износна и вносна търговия. А ние ще направимъ заключението, че липсата на вагони отъ начало и до край се е намирала въ бюрократското нехайство на лицата и бюрата, които вършатъ службата по раздаване вагонитѣ и само въ тѣхната вла воля да обслужатъ на търговци.

Пропуснахме споевременно да хроникаме въ вѣстника си, че въ гр. Бургасъ се надала седмиченъ вѣстникъ „Родина“, който съ вѣщина третира въпроси отъ политико-общественъ характеръ и дава обширно мѣсто на полемичното стопански

и политико-икономическо сведения. Политико-обществения отдѣлъ се дирижира отъ младия общественикъ, който се поддържва и въ книжовното поле г. К. п. Николовъ, а политико-икономическия и стопански — отъ симпатичния младъ журналистъ г. Ат. Меричлерски. „Родина“, по задачитѣ които си е задалъ и целитѣ, които има да изпълни, похваля една голѣма правдина въ политико-обществения и стопанско-икономическия животъ на гр. Бургасъ.

„Икономическо Изв.“ на Вари. Търг. Камара изказва похвала (!?) на г. Ил. Шотовъ. Не вѣрваме, че автора на това антрифе, което нивира щедротъ благотворителство на уважаемия ни съгражданинъ г. Ил. Шотовъ, е изваляло отъ перото на нѣкой опитенъ вѣстникарь, защото „похвали“ могатъ да правятъ старитѣ къмъ хлапацитѣ или голѣмитѣ къмъ малкитѣ и на члествата къмъ подчиненитѣ. Вѣстникитѣ и вѣстникаритѣ могатъ да бждатъ само тѣкуватели на чувства на благодарностъ или признателностъ, отъ името на обществата или народитѣ, на които пишатъ или говорятъ (въ случая на участоето се младо поколение) къмъ благотворителъ. Костадиновитѣ дечурлига толкова я вършатъ.

Трасирането на тесноколейната желѣзнопътна линия Анхияло—Бургасъ, като продължение отъ тая на мина Хаджемаръ—Анхияло, е почнала на 25 ноември т. г. Тона е триумфъ на правдата и неопенима заслуга на правителството, което се вслуша въ молбитѣ на анхиялци и искренитѣ доводи на Бургаската търговска камара, че свързването Анхияло съ Бургасъ чрезъ такъвъ пътъ носи за самата България голѣми стопански ползи, защото солното производство ще се настрѣчи и десеторно уголеми, като му се отворятъ пѣтица за вжтрешния пазаръ, особено.

Въ Бургасъ и Бургаския окръгъ владѣятъ голѣми страхи отъ есната, която се е продължила презъ лѣтото и почти завършва есенята безъ всяка влага. Застрашени сѫ всички посѣви не само отъ бевлажието, но и отъ високата температура още и сега на времето.

Годени. Г-нъ Ескилъ Хр. Тогузановъ, адвокатъ и виденъ габровски гражданинъ и общественикъ се е сгодилъ за г-ца Данка Хр. Лулчева, дъщеря на голѣмия индустриалецъ г. Хр. Лулчевъ.

Колега ни г. Симеонъ Хр. Тогузановъ, адвокатъ и редакторъ на в. „Родолубецъ“ се е сгодилъ за симпатичната г-ца Данка Ц. Андрейчева отъ Габрово.

Г-ца Марийка Сава Върбова, дъщеря на видния промишленикъ и търговецъ г. Сава Д. Върбовъ отъ Габрово, се е сго-

дила за г. Христо Паназовъ отъ сѣщия градъ.

Особено приятно и драго ни е да честитимъ тия годени на добритѣ наши познания и симпатични двойки.

„Дурашки средства“. Така нарича в. „Родина“ отъ Бургаса постѣпката на ония лица, които сѫ си позволили да нѣтърнатъ колетата, означаващи трасираната тесноколейна линия отъ Анхияло за Бургасъ. „Родина“ твърди, че това сѫ хора, които съботиратъ и съботаждатъ некатъ да поирѣчатъ на постройката на линията. Вѣстника не съобщава кои лица се подвиратъ въ извършването на това модѣниие; но кой може да има съмнение, че това сѫ молари, които съ тежки кирии обираха производителитѣ и търговцитѣ на соли, вина и пр. Най-малкото, това могатъ да бждатъ лица, презъ имотитѣ на които ще мине линията. Но, които и да сѫ, властѣта трѣбва да ги залови и да бжде строга и немилостива къмъ тия диви противодѣйци, които съ престѣпления възставатъ противъ културата.

Както и трѣбваше много отдавна да стане — ние постоянно за тоя начинъ на уреджане вагонната криза сме се застъпвали — главната дирекция на желѣзницитѣ мисли да опредѣли или да отѣли специаленъ вагоненъ паркъ за обслужване износа презъ Варна и то само по случаи на износа презъ сезона. И това ще е едно улеснение; но не трѣбва да се прави само за Варна. Бургасъ, Русе, Ломъ, а въ последно време и Ватинъ иматъ голѣми нужди отъ вагони не само за износъ, а и за вносъ. Дирекцията трѣбва да е справедлива.

Носѣтъния и незамѣтния ректоръ на Вишето търговско училище, Ц. Каланджиевъ, който на 25 ноември т. г., преди вѣтхителната лекция на младия доцентъ г. Св. Грековъ, даде отчетъ за дѣйността на академията и преписа на себе си и на фаворититѣ си профессори и доценти такива голѣми заслуги за успѣхътъ ѝ, може ли да каже на сѣщето общество, въ очитѣ на което хвърля прахъ, какво се е вършило въ академията съ фондотѣ, на благодарителитѣ г. г. Янко Славчевъ и пр. и защо се провинѣдѣха и не прекъсватъ да се проповѣждатъ ревниви по тия фондове и по още много други работи.

Наредбата да се визиратъ пѣтици паспорти на входнитѣ пунктове Ново Ботево и Оборище, по желѣзнопътната линия Варна—Добричъ, важи и ще се изпълнява само за пѣтици, идещи отъ романска територия. За пѣтицитѣ, идещи отъ българска територия за Ромѣния остана да се извършва по досѣгашния старъ редъ.

Всѣки търговецъ, кооперация или синдикатъ може да си достави отъ прочутата и по качество ненадмината

СОЛЪ, произведена отъ Провадийскитѣ солни извори, като се отнесе до синдиката „Общъ Подомъ“ въ гр. Провадия.

Провадийската СОЛ, поради чистотата и силата на соленото си, дава големи икономии на потребителъ и е за прѣпочитане прѣдъ всички други соли.

2—3

Рекламирайте чрезъ Търговско-Промисленна Защита.